Presentatie

Gramans tweede stageadres was Phieleke Plijnaar, de eventingamazone uit Groenekan. 'Zij stelde voor te gaan crossen met Renske. Het was een bewuste keuze voor een eventingstal te kiezen, ik wilde graag kijken hoe het daar ging. Daarna heb ik stage gelopen bij Gert Boonzaaijer en Martin en Tim Lips. Ik denk dat dat heel goed is geweest voor mijn ontwikkeling. Ik heb Deurne gedaan en bij vier verschillende bedrijven stage gelopen. Ik zie vaak mensen die jarenlang bij dezelfde instructeur blijven. Ik heb van iedereen die tips opgepikt die voor mij werkten. En ik ben ook twee keer verzorger geweest bij het KWPN-verrichtingsonderzoek in Ermelo. Daar heb ik geleerd hoe je een paard moet presenteren. Dat mis ik een beetje bij eventing. Ik zie paarden met lange haren in de dressuurring, terwijl het bij dressuur toch begint met de presentatie.'

In Castenray won Roxana Graman vorig jaar haar eerste Z-wedstrijd.

Inmiddels zit Graman halverwege de lerarenopleiding paard aan de Stoas Hogeschool te Dronten. Dat combineert ze met werken in de sport- en handelstal die haar vriend Ronald Koopman, die voor het tweede jaar hengsten rijdt in Ermelo, en zijn vader in Biddinghuizen hebben opgezet. 'Het is druk maar goed te combineren. Ik word er niet dommer van en het is goed iets achter de hand te hebben. Met deze opleiding bied ik mezelf meer zekerheid. Thuis hebben we 22 paarden staan. We willen goede, jonge paarden iets langer opleiden en verkopen. Ik breng paarden uit in de sport, maar Renske is mijn enige crosspaard. Ik zou graag een tweede paard voor eventing hebben, maar ik ben er wel achter gekomen dat ik alleen een héle goede wil. Een halve brengt niets, dat kost alleen maar geld. En het bedrijf moet draaiende blijven.'

Knallen

In vier jaar tijd hebben Graman en Renske in dressuur, springen en eventing de hoogste basisklasse bereikt. Uniek in deze tijd van de specialisatie. 'Toen ik in Deurne kennis maakte met de sport had ik zoiets van: ik wil die ring in en knallen. Ik ben gedreven. We zijn echt niet elk weekend op concours geweest, ik was afhankelijk van mijn vader als chauffeur. Renske is gewoon een gruwelijk goed paard! Ze blijft een beetje apart, je moet haar in haar waarde laten. Maar ze heeft veel kwaliteit. Sommige ruiters moeten keihard werken om hun paard te laten lopen zoals Renske van nature doet. In de cross vecht ze voor me. Ze heeft veel kracht en handigheid. Soms denk ik 'ho' en dan zijn we er al over. Een cross rijden met Renske is enorm kicken. Ze geeft me 100% vertrouwen. Tijdens mijn allereerste cross kwam ik huilend over de finish, zo mooi vond ik het.'

Voor dit jaar heeft Graman haar blik gericht op het EK voor Landelijke Ruiters (CIC2*), begin juli in Hongarije. 'Het is goed voor mijn ervaring en ik wil natuurlijk een zo goed mogelijk resultaat neerzetten voor Nederland. We hebben een selectie van elf combinaties. Het is leuk om te merken dat we al een echt team worden. Ik kan iedereen vragen stellen. En dat moet nogal eens. Alles is nieuw voor mij. In Breda en Helvoirt (1*-wedstrijden) merkte ik hoe weinig ervaring we eigenlijk hebben. Ik kwam in zo'n entourage, met vlaggen, tribunes, iedereen die naar mij keek. Ik wachtte af en dat moet je niet doen bij Renske. Ze flipte compleet. Voor sommige complexe terreinhindernissen heb je ervaring nodig. Dan denk ik: ja leuk, hoe krijg ik dat met één paardje? Dus neem ik vaak spring- en dressuurpaarden mee naar het terrein. Voor mijn ervaring. En het brengt hen ook veel! Met Renske train ik bij Alice Naber, via het Rabobank Talentenplan.'

Irritatie

Het EK voor Landelijke Ruiters is vooral een teamwedstrijd. Het eerste onderdeel is dressuur voor zestallen. 'We hebben onlangs voor het eerst zestal geoefend. Tot ieders verbazing kende ik dat echt niet en ik begreep er helemaal niets van. Dat irriteert me enorm. Dan ik ga mijn uiterste best doen het te snappen. En dan vind ik het leuk om te doen. Met één paard ben je kwetsbaar. Toch ga ik niets drastisch veranderen. Ik train Renske nu vier jaar op een bepaalde manier, dat houd ik gewoon aan. Dus ze gaat nog steeds met een paard in de paddock of wei. Ik rijd haar sowieso elke dag. Als ik dat niet doe, verveelt ze zich en gaat tegen de deur staan schoppen dat ik haar vergeet. Verder komt ze een paar keer per week aan de longe en we hebben een galoppeerbaan rond de wei. Zelf zwem ik elke week een uur, vooral om mijn hoofd leeg te maken.'

'Boekelo? Ja! Maar wie ben ik om daar nu al aan te denken? Ik kijk telkens ÉÉN STAP vooruit.'